

Anlæg, vi kunne ikke udbyde saa store Arbejder, der er ikke saa stor Fortjeneste, der er derfor et betydelig mindre Forbrug, og det følger deraf, at der paa denne Konto bliver mindre Indtægter for Statskassen. Saaledes kan Udviklingen komme til at foregaa i Spring, og jeg tror, at man i sin Tid ikke var forsigtig nok. Dette er imidlertid noget, der er sket, og det kan jo ikke nytte at opholde sig derved. Jeg har kun gjort disse Bemærkninger, fordi jeg, selv om jeg ikke mener, at vi skulle give os til at staa stille, dog i Anledning af Finansministerens Oplysning om de mange Krav til Jernbaneanlæg, der endnu staa tilbage her i Landet, har villet nævne dette for at gøre opmærksom paa, at det vil være rigtigt at gaa frem med den størst mulige Forsigtighed.

Jeg skal ikke fremkomme med flere almindelige Udtalelser, jeg skal kun, hvad det foreliggende Lovforslag angaar, sige, at den Omstændighed, at Finansministeren kunde sige, at der i længere Tid har været Ebbe i Kassen, giver Grund til at antage, at der allerede i forrige Rigsdagssamling var Trang til Penge, og at det maaske allerede den Gang kunde have haft sine Fordele, om nogle flere Midler havde staaet til Raadighed. Der er vel imidlertid ikke nogen synderlig Skade sket, og i hvert Fald, da de Vilkaar for Optagelse af dette Statslaan, som Finansministeren fremstillede for os, synes at være saa favorable, mere favorable end de Vilkaar, der tidligere forelagdes os, ser jeg ikke rettere, end at det kanske alligevel er i rette Øjeblik, at Sagen er rejst, og jeg mener ogsaa, at vi bør give den vor Tilslutning ganske ubetinget. Da der ikke bliver Tale om Nedsættelse af Udvalg, har jeg ment at burde gøre disse korte Bemærkninger, og jeg mener for mit Vedkommende kun, at Sagen kan fremmes i Overensstemmelse med Finansministerens Ønske.

Finansministeren (Hage): For den Tilslutning, der fra forskellige Sider er ydet Lovforslaget, bringer jeg min bedste Anerkendelse. Jeg behøver neppe at sige, at jeg i fuldeste Maal deler den Opfattelse, der er kommen til Orde, at det vilde være i høj Grad at foretrække, om Staten ikke var i den Nødvendighed at behøve at optage et saadant Laan. Men Nødvendigheden er der nu en Gang, og jeg tror ikke, at der til dens Begrundelse kræves yderligere Forklaringer ud over det, der allerede er fremført, dels i Forslagets Motiver, dels af mig i Gaar.

Der er en enkelt Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som giver mig Anledning til at give en Oplysning. I Anledning af, at Staten i Aar har set sig i den Nødvendighed at maatte optage midlertidige Laan hos Nationalbanken bemærkede han, at den har maattet betale dyre Bankrenter. For at dette Udtryk ikke skal give Anledning til nogen Miskendelse, vil jeg dog oplyse, at Nationalbanken har været meget maadeholden i sit Krav til Renter og har ydet disse midlertidige Forstrækninger for en Rente af $3\frac{1}{2}$ pCt. Samme ærede Medlem henstillede til Regeringen at ville drage Omsorg for, at de Arbejder, Staten lader udføre, saa vidt muligt blive udførte i Landet selv, saa at de kunne komme det indenlandske Arbejde til gode. Dette er jo en Sag, der ikke henhører særlig under Finansministeren, men jeg er overbevist om, at jeg udtaler Regeringens Anskuelse, naar jeg siger, at dens Bestræbelser naturlig vilde gaa ud herpaa. Men paa den anden Side vil det jo i ethvert enkelt Tilfælde være nødvendigt at udøve et Skøn over samtlige Omstændigheder, og det vil ingenlunde altid være muligt at købe de Ting, som Staten anskaffer, i Indlandet — et passende Hensyn til den Prisforskel, der mulig maatte være, bliver det jo nødvendigt at tage.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem til for Folketingets Vedkommende at føre Tilsyn med Rigsdagens Bogsamling.

Paa Formandens Forslag valgtes *Phitipsen*.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg for Ståstrevisorerernes Betænkning.

Valgte bleve paa Formandens Forslag: *Fogtmann, Oscar Hansen, N. I. Jensen, N. C. Jensen og Nanké.*